

PROČ včela vylétla z Ježíšova čela

aneb jak dostaly včely jméno
lidový příběh

„Pozdrav Pán Bůh, jsme poutníci,“ volá Pán Ježíš na selku, když se svatým Petrem chodil po zemi. — „To vidím!“ obořila se na ně selka. „Spíš pobudové!“ — „Jsme poutníci,“ opakoval Petr trpělivě, „a jsme hladoví. Smiluj se a dej nám kousek chleba. — „Vždyť to říkám! Toulá se to, dělat to nechce, ale po jídle to ruce natahuje! Ať už vás tu nevidím!“

Svatý Petr se rozzlobil a rád by té selce pěkně od plíc řekl, co si o ní myslí. Ale Ježíš ho učil milovat své bližní. Tak se Petr zapřel, zkusil to po dobrém ještě jednou, ale selka chytila lopatu... — „Pane, utíkej!“ zakřičel Petr na Ježíše, ale už bylo pozdě. — Selka

udeřila Ježíše lopatou do čela! Z Ježíšova čela vytryskly krupěje krve, a jak padaly na zem, měnily se ve zlaté bzučící a létající tečky. — Ty pak nakreslily kolem Ježíšovy hlavy svatozář a zmizely v lese. Byly to první včely.

— Říká se jim tak proto, že vznikly z rány „zasazené v čelo Kristovo“. — Když to selka viděla, padla na kolena a prosila o odpuštění. A Ježíš? Ten jí odpustil. — Za nějaký čas pak šli oba zase kolem. Včely se mezi tím rozmnožily, a když Petr ochutnal jejich med, nestačil se olizovat. — „Pane, všechno, co vytvoříš, je tak dobré a sladké!“ řekl.

